

MÁRCIUSI VARIÁCIÓ A „LEGYEN A ZENE MINDENKIÉ!” PROGRAMRA

2026.03.24. 18:30 **BUDAPEST**

**A Galambos János
Zeneiskola
Gálakonzertje**

Közreműködnek: A zeneiskola
növendékei, művésztanárai

Soroksári Református templom
1238 Budapest, Hősök tere 11.

A belépés ingyenes!
A fesztivál ideje alatt adománygyűjtésre lehetőséget biztosítunk a
Pető Intézet Konduktív Iskolaért Közhasznú Alapítvány javára.
További információ: bachmindenkinék.hu/adomany/
A programváltozás jogát fenntartjuk!

www.bachmindenkinék.hu fesztival@bachmindenkinék.hu facebook.com/bachmindenkinék

Fesztiválgazdái: Kovács Zsolt László tubaművész
Védnök: Dr. Farkas Gábor zongoraművész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem rektora

Egyműködési partnerek:
Támogatók:
Nemzeti Együttműködési Alap
NEMZETI KULTURÁLIS TÁMOGATÁSKÉZELŐ

Egy ötlet megszületésekor, első realizálásakor még aligha lehet megállapítani, mennyire lesz életképes. Minél életképesebb, annál nagyobb hatósugárral terjed híre – és vesznek részt megvalósításában (esetleg testvér-projektek életre hívásával) minél többen.

Miként a wikipedia is tájékoztat erről, a Bach Mindenkinék Fesztivál nemzetközi program 2010-ben „Bach az aluljárókban” elnevezéssel jött létre, Dale Henderson New York-u csellista kezdeményezésére. J. S. Bach születésnapjára emlékezve, márciusban nyilvános helyszíneken ingyenes koncertekkel szándékozták népszerűsíteni a klasszikus zenét (különös tekintettel Bach művészetére). Ilyen eseményre fővárosunkban először 2015-ben került sor, s a „Bach Mindenkinék Fesztivál” azóta is feltűnik márciusi műsorfüzetekben, programajánlóinkban.

A vállalkozás nálunk budapesti aluljárókban próbált meghonosodni. Zenekedvelő ismerőseim-barátaim újságolták meglepetés-élményüket, amikor „gyanútlanul” haladva egy aluljáróban, hegedűszóra lettek figyelmesek, ami jellegében és színvonalában jelentősen különbözött az utcazenészek

produkcióitól. Hangversenylátogatók lévén, felismertek neves művészeket, s túl azon a meglepetésen, hogy „hogyan kerültek oda?”, nehezen tudtak napirendre térni a felett, hogy alig néhányan figyeltek fel az értékes-szép muzsikára. Minden bizonnyal az ilyen tapasztalatoknak is része volt abban, hogy nálunk a Bach Mindenkinék Fesztivál elsődleges helyszínét nem az aluljárók jelentik.

2015 óta Budapesten és Székesfehérvárott honosodott meg az ötlet, s a lehetőség: ingyenes rendezvényekkel népszerűsíteni a „komolyzenét” (újabbán nem a komolyságát, hanem az értékét hirdelve, stílusosan kiszélesítve), igényes előadásban. A gazdag fővárosi kulturális kínálat egészében könnyen elsikkadhat az évente visszatérő cím is – nem úgy kisebb területi vonzáskörökben, ahol – az eredeti projektről talán mit sem tudva – „sajátként” szerette meg a lakosság egy része a márciusi zenei kínálatot.

A 2022/23-as tanév óta a soroksári (Budapest XXIII. kerületi) Galambos János Zeneiskola igazgatója Geiger György, aki nemcsak névrokona a kitüntetései sorát tavaly a Nemzet művésze elismeréssel gyarapító trombitaművészeknek, hanem a rokonságon túl hasonlítanak a zene iránti elkötelezettségben is. Tanárként diákjait és kollégáit egyaránt nemcsak „megfertőzi” az aktív zenélési kedvvel, hanem tudatosan törekszik arra is, hogy a vezetésével működő (tanárai és diákjai létszámában öröndetesen gyarapodó) zeneiskola egyre intenzívebben vegyen részt a kerület kulturális életében. S valóban, nehéz lenne találni olyan megmozdulást, amelyben a tanárok és/vagy diákok (akár együttesen), ne vennének részt – elsősorban kamarazenei produkciókkal. A kamaracsoportok szinte zenekari formációvá is növekedhetnek alkalmanként, amelyben együtt játszanak tanárok és diákok, előbbieik között szép számmal főállású (zenekari) művészek is.

Geiger György regnálásának első évében a Galéria 13 adott otthont a Bach Mindenkinék koncertnek. A zenekedvelő környezet érdeklődését már első alkalommal felkeltette az újdonság – a zsúfolásig megtelt terem arra készítette a szervezőket, hogy új helyszínt keressenek. Idén harmadik alkalommal a Református Templom adott otthont az ünnepi műsornak – ám ez is nagyon szűkösnek bizonyult! Csak reménykedni lehet abban, hogy a kerület vezetősége (szerencsére a zeneiskola rendezvényeit is példamutató rendszerességgel látogatja a polgármester a kollégáival) minél előbb talál lehetőséget nagyobb koncertterem (rendezvényközpont) életre hívására.

Messze van ez a fesztivál a kezdeti (külföldi) elképzeléstől! Helyi lehetőségekhez alkalmazkodva, értékes kikapcsolódást biztosít. Népszerű műsorszámokkal, amelyek közé mindig kerül érdekesség-ritkaság is, alkalmazkodva a potenciális előadógárdához, akik átíratok formájában

közvetítik a zeneirodalom maradandó értékű kincseit. A műsor központi alakja természetesen Bach, de nyitó- és zárószámként rendkívül praktikus Händel-tételeket választani. Felsorakozhat a barokk kor megannyi (Bachal többkevesebb kapcsolatban lévő) alkotója, és tekintettel arra, hogy a hallgatóság minimum három generációt képvisel, a napjainkban kedvelt „in jazz” szemlélet sem hiányozhat! Az idősek talán épp ebből a műsorból tudhatták meg, hogy az általuk (EUROVÍZIÓS szignálként) ismert népszerű dallam zeneszerzője Charpentier.

2026. március 24-én a rendezvény „motorja” (szíve) Geiger György immár hagyományosan nemcsak vezényelte a nagy apparátusú tételeket, hanem betöltötte a műsorvezetői tiszteket is – és versenygyőztes növendékének tanáraként további funkcióban is szerepelt az összeállításban. A műsorban a magyar zenét egyetlen kompozíció képviselte, Kodály Tantum ergója. Ennek különlegességét az adta, hogy a zeneiskola kiskórusa énekelte, latinul, érthető szövegmondással – kotta nélkül. Gebri Zsanett munkáját dicséri ez a produkció. A zárószám, mint ezt sejteni lehetett, a Hallelujah tétel volt Händel Messiás című oratóriumából. Ennek ünnepélyességét fokozta, hogy énekkarként a zeneiskolai erőkön túl a Soroksári Nagyboldogasszony Plébánia kórusa és a Dunaharaszti Szent Cecília kórus is közreműködött. Ez volt az első alkalom, hogy nemcsak hallgatóként, hanem előadó-társként is megszólította a zeneiskolai rendezvény a helyi és környék amatőr muzikusait.

Megható volt látni, amikor a nézőtér első soraiból előadónak lépnek elő a műsor addigi hallgatói (és végre leülhettek egy kicsit, akik korábban állva hallgatták a zenét). Geiger György örömmel mutatott rá, hogy az egyesített kórusban három generáció énekel együtt – s kifejezte azt a reményét, hogy hamarosan a hangszeresek között az eddigi néhány szülő-gyerek kapcsolat száma növekedni fog, s talán ott is három generációt köszönhetünk.

A zenész, illetve zenebarát környezetből érkező közönség soraiban dicséretesen kitartottak a legifjabbak is – a szünet nélkül kétórás rendezvény alatti elhanyagolható mennyiségű mocorgás-suttogás annak is pozitív visszajelzése volt, hogy a változatos műsor képes volt lekötni mindenki figyelmét. Így jut el – nem csak – Bach zenéje élményként egyre többekhez, hozzájárulva a muzikus és közönség-utánpótláshoz.

Fittler Katalin